

J. J.

Rejestracja zabytków przemysłu leśnego

Kwartalnik Historii Nauki i Techniki 6/3, 516

1961

Artykuł umieszczony jest w kolekcji cyfrowej Bazhum, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych tworzonej przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego.

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie ze środków specjalnych MNiSW dzięki Wydziałowi Historycznemu Uniwersytetu Warszawskiego.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

REJESTRACJA ZABYTEKÓW PRZEMYSŁU LEŚNEGO

Komisja Historii Leśnictwa Polskiego Towarzystwa Leśnego podjęła inicjatywę przeprowadzenia rejestracji zabytków przemysłu leśnego. Do oddziałów Towarzystwa została rozesłana ankieta oparta na wzorze opracowanym przez Muzeum Techniki. Zaczęły już napływać pierwsze odpowiedzi.

Jedną z nadesłanych informacji, dotyczącą XIX-wiecznej smolarni ze wsi Ślepietnica, pow. Piotrków Trybunalski, zamieszczono w dwutygodniku „Las Polski” (nr 6/1961), w rubryce *Dawna technika*. Opis smolarni uzupełniony został rysunkami.

J. J.

O TRADYCJACH POLSKIEJ NAUKI PO CZESKU

W czasopiśmie „Vesmir” (rocznik 39, grudzień 1960), wydawanym przez Czechosłowacką Akademię Nauk, ukazał się artykuł Eugeniusza Olszewskiego *Tradycje polskich nauk przyrodniczych i technicznych*. W zakresie tematyki i sposobie ujmowania zagadnień przypomina „Vesmir” polskie „Problemy”. Toteż uwzględniając fakt, że periodyk ten dociera prawdopodobnie do szerokiego kręgu odbiorców, popularyzowanie w tego typu zagranicznym piśmie naszych polskich naukowych tradycji wydaje się być jak najbardziej celowe.

Ambicją autora artykułu było syntetyczne ukazanie ważniejszych osiągnięć Polaków w dziedzinie historii nauk przyrodniczych i technicznych, uwzględniając nazwiska nie tylko tak powszechnie znane jak Mikołaj Kopernik czy Maria Curie-Skłodowska, ale i wiele innych — mniej popularnych. Dorobek naukowy Heweliusza, Stanisława Kostaneckiego czy nawet Karola Olszewskiego wymaga dziś z całą pewnością popularyzacji w Polsce, tym bardziej zaś za granicą.

E. Olszewski dał jasny, chronologiczny przegląd wkładu Polaków do historii nauki i techniki — poczynając od prac Mikołaja z Polski i Witelona, poprzez osiągnięcia polskich uczonych czasów Odrodzenia, Oświecenia i XIX w., a kończąc na latach międzywojennych i powojennych — na pracach naszych współczesnych naukowców, jak np. Leopolda Infelda czy Wojciecha Świątosławskiego.

Przy analizie dorobku poszczególnych uczonych zachowana została właściwa proporcja — wśród licznych nazwisk takich jak: Maciej z Miechowa, Jan i Jędrzej Śniadeccy, Stanisław Staszic, Ignacy Domeyko, Filip Walter, Rudolf Modrzejewski czy Stefan Drzewiecki — zaakcentował autor rolę nazwisk tej miary co Mikołaj Kopernik, czy Maria Curie-Skłodowska. Na moment ten zwróciła także uwagę redakcja czasopisma „Vesmir”, stosując dla wyodrębnienia osiągnięć naukowych różnej wagi dwa typy czcionki drukarskiej. Jest to o tyle celowe, że zagraniczny czytelnik, zorientowany słabiej w polskiej historii nauki i techniki, nie gubi się w powodzi nazwisk, ma ułatwioną właściwą percepcję artykułu.

Autor publikacji nie ograniczył się wyłącznie do chronologicznego przeglądu dorobku naukowego poszczególnych Polaków, lecz ukazał także rolę w rozwoju nauki w Polsce różnego typu ośrodków kulturalnych, jak np. dworu Stanisława Augusta w okresie Oświecenia czy uniwersytetów w XVI w., w drugiej połowie wieku XVIII i początku wieku XIX.

Polscy uczeni działali na przestrzeni wieków w kraju i za granicą: we Francji, Rosji, Szwajcarii, Ameryce. Ukazanie czytelnikowi czeskiemu w popularno-